బయటకు వస్తాడు అంటే భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించినవాడు బయటకు వస్తాడు. గుణాలనుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత పొందవలసింది పొందుతాడు. అన్ని మంచి పనులు మనం చేయలేము. ఎవరైనా మంచి పనులు చేస్తే మనం సంతోషించాలి. అలా సంతోషించటం వలన అందులో వాటా మనకు భగవంతుడు ఇస్తాడు. అది చూసి అసూయపడితే వారిలో ఉన్న దోషాలను మనకు ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసి మనలను అనుభవించమంటాడు.

భగవాన్ యాత్రలు ఏమీ చేయలేదు. ఎందుచేతనంటే ఆయనకు సృష్టిలేదు. నీ తలను గోడకు పెట్టి కొట్టుకొంటావు అనుకో తాడు పాము అవుతుందా అనేవారు భగవాన్, అంటే దాని అర్థం ఏమిటి అంటే లోకం ఆత్మ అవుతుందా అని చెప్పటం. లోకం లేదు అని చెప్పాడు లేనట్లుగా జీవించాడు వాడు భగవాన్. కాశీకి పంపమని భగవాన్ తల్లి భగవాన్‌ను అడిగేది. కాశీ అంటే రెండు అక్షరాలు, ఆ రెండు అక్షరాలు మర్చిపోతే ఏమీలేదు అనేవారు భగవాన్. ఈ శరీరం ఉండగానే రాగద్వేషముల వేగం తగ్గించుకొంటే మనస్సు అణుగుతుంది. రాగద్వేషములు ఉంటే మనస్సు అణగదు. మనస్సుకు ఆధారంగా ఉన్న రాగద్వేషములు తీసివేస్తే మనస్సు వెళ్ళి హృదయ గుహలో పడి అది నశిస్తుంది. అప్పుడు గుహలో ఉన్న ఈశ్వరుడు తన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 4-3-2000, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భక్తులు భగవంతుడిని ఎంత ప్రేమిస్తారో అంతకంటే ఎక్కువగా భగవంతుడు భక్తులను ప్రేమిస్తాడు. మనకు ఎంతో కొంత భగవంతుని మీద ప్రేమ ఉంటుంది. భగవంతుని ప్రేమిస్తున్నాము అనుకొంటాము. ఆయనను మనం ప్రేమించిన దానికంటే ఆయనే మనలను ఎక్కువగా ప్రేమిస్తాడు అది మన గుర్తింపుకు రావటం లేదు. శివనామం చేదా అని ఇప్పుడు ఎవరో పాటపాడారు. నిజంగానే కొంతమందికి చేదుగా ఉంటుంది. సహజంగా హృదయంలో దైవీసంపద లేకపోతే భగవంతుని నామం చేదుగానే ఉంటుంది. శివనామం అందరికీ చేదుగా ఉండదు. హృదయంలో నిర్మలత్వం లేనివాడికి, ధర్మంయందు గౌరవం లేనివాడికి శివనామం చేదుగానే ఉంటుంది. రాళ్ళతో, రప్పలతో గుడులు కడుతున్నారు. ఒక మనిషి యొక్క హృదయాన్ని దేవాలయంగా చేయటానికి ఎంతమంది ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. మన దగ్గర డబ్బు ఉంటే గుడులు కట్టవచ్చు.

దేవాలయాలు కట్టటం తేలిక, మానవుడి యొక్క హృదయం దైవమయం చేయటం చాలా కష్టం. భక్తులను గౌరవిస్తే భగవంతుడిని గౌరవించినట్లు. భక్తుడిని అగౌరవపరిస్తే భగవంతుడిని అగౌరవపరిచినట్లు. మీ శరీరాన్ని మీరు ఎలా చూసుకొంటున్నారో భక్తుడి శరీరాన్ని భగవంతుడు తన శరీరంగా చూసుకొంటాడు. శరణాగతి వలన భక్తుడు భగవంతుని రక్షణ పొందుతాడు. తల్లికి బిడ్డ మీద ఎంత ప్రేమ ఉంటుందో భగవంతుడికి భక్తుని మీద అంత ప్రేమ ఉంటుంది.

శివుడుకంటే గొప్పవాడు గురువు. చెరుకు గెడ కంటే చెరుకు గెడలో ఉన్న రసం గొప్పది. శివుడు చెరుకుగెడ అయితే అందులో ఉన్న రసం సద్గురువు. భగవంతుడు జీవుడు చేసిన పుణ్యం, పాపం చూడవచ్చు గాని గురువు చూడడు. దైవం శిక్షించవచ్చు, గురువు శిక్షించకుండా మన పొరపాట్లను సరిచేస్తాడు. రామకృష్ణుడు ఎవరి గురించో చెపుతూ అతనికి సహృదయం ఉంది, మంచి వాడు అని చెప్పాడు. ప్రక్కన ఉన్నవాడు ఏమన్నాడు అంటే స్వామీజీ వాడు మంచి వాడు అయితే అయి ఉండవచ్చు కాని సారా త్రాగుతున్నాడు అని చెప్పాడు. అప్పుడు రామకృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే వాడు సారా త్రాగుతుంటే త్రాగవచ్చు కాని సహృదయం ఉన్నవాడే. వాడి మీద ఉన్న నా ప్రేమ వాడితో తాగుడును మింగేస్తుంది. వాడి మీద ఉన్న నా ప్రేమ వాడి తాగుడును నా కళ్ళకు కనిపించనివ్వటంలేదు. నా ప్రేమ వాడిచేత సారా మానిపిస్తుంది. వాడు గురువు. వాడు సారా త్రాగుతున్నాడు అని శివుడు వాడికి శిక్ష వేయవచ్చు కాని గురువు ఏమంటున్నాడు అంటే వాడి మీద నాకు ఉన్న ప్రేమ వాడి అలవాట్లను కప్పేస్తోంది, నా ప్రేమే వాడి చేత సారామానిపిస్తుంది. ఇప్పుడు గురువు గొప్పవాడా, దేవుడు గొప్పవాడా. మీ పిల్లలు పొరపాట్లు చేస్తే మీరు సరిచేస్తారు అలాగే మనం పొరపాట్లు చేస్తే గురువు సరిచేయటానికి చూస్తాడు, కపటం లేని హృదయం ఉంటే ఆయన సంతోషిస్తాడు, ఆనందిస్తాడు. నరేన్ లేనప్పుడు మీకు నరేన్ మీద ఎందుకు అంత ప్రేమ అని రామకృష్ణుడిని అడిగేవారు. వాడికి స్వార్థంలేదు, కపటం లేదు, మోహం లేదు వాడిని ప్రేమించకపోతే ఎవడిని ప్రేమిస్తాను ఈ సృష్టిలో అన్నాడు రామకృష్ణుడు. నరేన్‌ను చూసి సంతోషిస్తున్నాడు, ఇంకో సారా త్రాగేవాడిని చూసి వాడి అలవాటును నా ప్రేమ మింగేస్తుంది అంటున్నాడు. వాడు గురువు, భగవంతుడు కర్మఫలదాత. నీవు చేసే పుణ్య పాపములకు తగిన ఫలితం ఇస్తాడు. గురువు అలాకాదు. నీవు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తే అభివృద్ధిలోనికి వచ్చినట్లు చూస్తాడు, రాకపోతే రానట్లు చూస్తాడు దేవుడు తీర్పు చెపుతాడు. కాని గురువు తీర్పు చెప్పడు. ఏ కారణములవలన మన మనస్సు

బాహ్యముఖానికి వస్తోందో ఆ కారణములను మింగేయటానికి చూస్తాడు వాడు గురువు.

నీవు భగవద్గీత ఎన్నిసార్లు చదివినా నీలో త్యాగబుద్ధి లేకపోతే అది నీకు అర్థంకాదు. మనం చేసే పనిని విడిచిపెట్టమని భగవంతుడు గీతలో చెప్పలేదు. ఇంట్లో చేసేపనినే మమకారబుద్ది లేకుండా వైరాగ్యబుద్ధితో చేయండి. అలా చేస్తూ ఉంటే పని అయిపోతుంది, నీలో పునర్జన్మను తీసుకొని వచ్చే కారణాలు ఉంటే నశిస్తాయి. నేను హిమాలయాలకు రాలేను, నాదగ్గర డబ్బులేదు, మావూరిలో ఉన్న గుడికి వెళ్ళి వస్తాను అని ఒకరు పాట పాడారు. బాబాగారు ఏమిచెప్పారు అంటే నేను షిర్డీలోనే ఉన్నాను, ఇంక ఎక్కడా లేను అనుకొంటే వారు నన్ను అగౌరవపరచినట్లు అని చెప్పారు. హిమాలయాలలో దేవుడు ఉంటే, ఇక్కడ లేకపోతే వాడు దేవుడు ఎలా అవుతాడు. దేవుడు అంతటా ఉన్నాడు, అన్నికాలాలలో ఉన్నాడు. పూర్వజన్మలనుండి వస్తున్న బరువులు భారాలు ఈ జన్మలో ఉన్నటువంటి బరువులు భారాలు తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితేనే గాని భగవంతుని మీద ప్రేమ కలుగదు, భక్తి కలుగదు. పూర్వ జన్మలనుండి అనేక వాసనలు నీకూడా వస్తున్నాయి. అవి తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితే అప్పుడు నీవు వర్తమాన కాలాన్ని బాగా ఉపయోగించుకొంటావు. భగవాన్‌ను నీవు శివుడివా, విష్ణువువా, కుమారస్వామివా అని అడిగితే నేను శివుడిని కాదు, విష్ణువుని కాదు అందరి హృదయాలలో ఉన్న చైతన్యాన్ని నేను అన్నాడు. అయితే అది నీ మనస్సుకు అందదు. ఎవడికైతే మనస్సు అణిగిందో , ఎవడికైతే రాగబుద్ధి, ద్వేషబుద్ది లేదో వాడికి అందుతుంది. మానవుడు భౌతికంగా గాని, అధ్యాత్మికంగా కాని అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ఏకాగ్రత పవిత్రత, తెలివి వివేకం అవసరం. ఉపాసన వలన ఇవి వస్తాయి. భగవంతుడు అంటే ఇలా ఉంటాడు కదా అని ఆయనకు సంబంధించిన జ్ఞానం కలిగితే మనకు ఆయన మీద ప్రేమ కలుగుతుంది లేకపోతే అయన మీద ప్రేమ కలుగదు. ప్రకృతిలో పుట్టింది ప్రతీదీ చావువైపుకు పరుగెడుతుంది. చనిపోతుంది కాని మనకు తెలియదు. మనకు దొంగనేను మీద ఉన్న ప్రేమ, లోకం మీద ఉన్న ప్రేమ మన హృదయంలో ఉన్న పరమేశ్వరుడి మీద లేదు. దొంగనేను మనలను మాయచేస్తోంది. అందుచేత మనందరము అజ్ఞానములో ఉన్నాము. ఎవడైతే దొంగనేనును మాయచేస్తాడో వాడు జ్ఞాని అవుతాడు. అప్పుడు వాడికి లోకం కనిపించినా, కనిపించకపోయినా దేహం ఉన్నాలేకపోయినా వాడికి ఆ గొడవ ఉండదు.

ఉన్నవస్తువు ఒక్కటే అంటున్నారు కదా మరి ఈ లోకం, మీరు, నేను చావు పుట్టుకలు,

అవిద్య ఈ గందరగోళం అంతా ఏమిటి అని ఒకరు అడిగారు. అప్పుడు ఏమి చెప్పాను అంటే ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చాక అప్పుడు నీవు చెప్పేది ఏదీ లేదు అని నీకు తెలుస్తుంది. అది నీకు అనుభవంలోనికి రాదు అనుకో నీవు నేను ఎంతసేపు చర్చించుకొన్నా నీకూతెలియదు, నాకూ తెలియదు. భగవంతుడు ఉన్నాడా లేడా, లోకం ఉందా లేదా అని ఇలా ఆలోచించుకొనే బదులు దొంగనేనును మాయచేసుకోరాదా అన్నారు భగవాన్. అక్కరలేని గొడవలలోనికి వెళ్ళి కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకొనే బదులు దొంగనేనులో నుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నించండి. రాగద్వేషములు నీలోపల ఉన్న శత్రువులు, ఎవరైతే నీక్షేమం కోరరో వారు బయట ఉన్న శత్రువులు, దొంగనేనులో నుండి విడుదల పొందితే బయట ఉన్న శత్రువులలో నుండి, లోపల ఉన్న శత్రువులలోనుండి శాశ్వతంగా విడుదల పొందుతావు. లోపల ఉన్న శత్రువులను, బయట ఉన్న శత్రువులను కల్పించేది దొంగనేను. ఈ దొంగనేనును నాశనం చేస్తేగాని ఈ శత్రువులనుండి విడుదల పొందలేవు.

ఓర్పు, సహనం లేనివాడికి మనస్సుకు అంతర్‌దృష్టి కలుగదు. మనస్సుకు అంతర్ దృష్టి కలుగకపోతే ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఆత్మజ్ఞానం లేనివాడు సుఖికాలేడు, పునర్జన్మ నుండి విడుదల పొందలేడు. దేహము ఆత్మకాదు. మన మాట వలన, మన తలంపు వలన దేహమే ఆత్మ అనే బుద్ధి పెరుగుతూ ఉంటే నీవు అజ్ఞానములోనుండి, మాయలో నుండి బయటకు రాలేవు. నీకు తెలియని దాని గురించి ఎందుకు ఊహిస్తావు. మోక్షంగురించి నీకు తెలియదు., నీ దుఃఖానికి ఏదైతే కారణమోదానిలో నుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. తరువాత అయ్యేది ఏదో అవుతాం. నేను ఇంతటి వాడిని అనుకోవద్దు, నేను అంతటివాడిని అనుకోవద్దు. నేను ధనవంతుడిని అనుకోవద్దు, నేను .పేదవాడిని అనుకోవద్దు, ఇవి అన్నీ తలంపులే చైతన్యానికి తలంపులేదు నీవు అలాగ అనుకోవద్దు, ఇలాగ అనుకోవద్దు. ఏదీ వద్దు. నీవు ఎలాగ ఉన్నావో అలాగే ఉండు. ఎవ్వరైనా ఉపవాసములు చేసి వచ్చి కూర్చొంటే మీ బాధ చూడలేకపోతున్నాను వెళ్ళి గుప్పెడు మెతుకులు తిని వచ్చి కూర్చోండి అనే వారు రామకృష్ణుడు. మీ శరీరాలను పీడించకండి, తగు మాత్రంగా తిని రండి అనేవారు. మీ ఉపవాసాల వలన వచ్చే బాధ నేను చూడలేకపోతున్నాను అనేవారు. గురువుకు భగవంతుడికి తేడా చూడండి. ఒకో మనిషిని ధనం అకర్షిస్తుంది. ఒకో మనిషిని అధికారం ఆకర్షిస్తుంది. ఒకో మనిషిని ఒకో విషయం ఆకర్షిస్తుంది. ఆ విషయంలో ఏదో బలం ఉంది అని మనం అనుకొంటున్నాము కాని

దానికి బలం లేదు. దానికి బలం మనమే ఇస్తున్నాము అన్న సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. ఇదే మాయ.

మన శరీరం మీద ఉన్న నమ్మకం పరమేశ్వరుడిమీద లేదు. ఎన్ని నదులలో మునిగినా, చెట్లు చుట్టూ తిరిగినా, ఎన్ని దేవాలయాలు నిర్మించినా మనస్సు హృదయంలో నిలబడి ఉన్నప్పుడే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, లేకపోతే కలుగదు. ఆత్మనీ హృదయంలో ఉంది. ఎక్కడయితే ఆత్మ ఉందో, ఎక్కడయితే జ్ఞానం ఉందో అక్కడ నీ మనస్సును ఉంచటం వలన జ్ఞానం కలుగుతుంది గాని లేకపోతే జ్ఞానం నీకు అందనే అందదు. ఇప్పుడు మనం ఎండలో ఉన్నాము. ఎక్కడో చెట్టు ఉంది. ఆచెట్టు దగ్గర నీడ ఉంది. ఎండలో ఉన్నాము, ఎండలో ఉన్నాముఅనుకొని బాధపడే బదులు ఆ చెట్టు దగ్గరకు వెళితే ఆ నీడ మనకు దొరుకుతుంది. అలాగే మనం ఇప్పుడు విషయాలలో ఉన్నాము. విషయాలలో ఉండి బాధపడేబదులు హృదయంలోనికి వెళితే ఆత్మతాలూకు సుఖం శాంతి, జ్ఞానం మనకు అందుతుంది. హృదయంలోనికి వెళ్ళగలిగితే , అక్కడ ఉండగలిగితే అదే తపస్సు, అదే యోగం. అన్ని సుఖాలలోనికి ముక్తి సుఖం ఉత్తమమైనది. ముక్తి సుఖం పొందినవాడు విషయ సుఖాలను ఎప్పుడు పొందుదామని చూడడు. నీ మాట, నీచేత, నీ తలంపు నీ చైతన్య స్థాయిని పెంచే విధంగా ఉండాలి, రెండోవైపు లోకానికి ఉపయోగపడాలి. నీకు హోలీకంపెనీ దొరికినప్పుడు ఇతర నియమాలతోను, సాధనలతోను పనిలేదు విగ్రహాలను పూజించటం, నదులలో మునగటం, గుడులచుట్టూ తిరగటం ఇవి అన్నీ మంచివే. ఇవి ఎంతో కొంత మనస్సును పవిత్రం చేస్తాయి కాని చాలా టైము పడుతుంది. కాని మహర్షుల సన్నిహితత్వం వలన నీకు ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధి వేగంగా ఉంటుంది. పరమ పవిత్రుడు నిన్ను ఒక్కసారి స్మరిస్తే చాలు నీవు తరిస్తావు. జాగ్రదవస్థలో నిద్రసుఖాన్ని ప్రాక్టీసు చెయ్యండి. మీలోపల ఉన్న వస్తువు మీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు ఎరుకపడే వరకు ఇష్టము, అయిష్టము తప్పదు, ఆకారాలు వికారాలు తప్పవు. ఏ వస్తువుకైతే మరణం లేదో ఆ వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ఈ చావు తప్పదు, పుట్టుక తప్పదు. పని చేయండి. ఆతృతగా చేయకండి, మమకారంతో చేయకండి. వైరాగ్యంతో చేయండి . వైరాగ్యముతో చేసిన పని మీకు జ్ఞానం కలగటానికి సహకరిస్తుంది. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి వదిలెయ్యి. ఈ భూమి మీదకు దేహం ఎందుకు వచ్చిందో ఆ పనిచేసుకొని అది చనిపోతుంది. ఏ తలంపు అయితే నీ దేహంతో తాదాప్యం చెందుతోందో ఆ సమస్యను పరిష్కారం చేసుకో ముక్తి సుఖాన్ని పొందుతావు. నీవు ఏ పని చేసినా ధర్మబుద్ధితో చెయ్యి, ఇష్టాలు, అయిష్టాలు తగ్గించుకో. నంది ధర్మదేవత, ఎంత సేపు శివుడినే చూస్తాడు, మన వంక చూడడు. ఆ చూపు మనం నేర్చుకోవాలి. ఈశ్వరుడిని శరణాగతి వేడుకోవటం వలన మన జీవితాన్ని ఎక్కడ ఎలా మలుపు తిప్పాలో ఆయను చూసుకొంటాడు.

29-03-2000